

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XCVI [i. e. XCVII]. An idem probetur ex Promiſſione Christi, & Vsu
Apostolorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

AD IV. In specie peccata edici solita docet ex Hebræo *Bell. l. 3. c. 3.* Vide etiam in *Antichristop. 3. q. 37.*

AD V. Ipsi dicunt; non docēt, hoc est, fingunt. AD VI. Ad Apostolos dictum aiunt *S. Aug. serm. 8. & 44. de verb. Apost.* Et *Greg. hom. 26. in Euang.* Hi mentiuntur Caluino. Et esto; soluere sint iussi. Iudæi, manet nihilominus similitudo typi. Et Caluini ista expositio nullius est *S. Patrum*; sola ipsius, & conficta.

Q V Æ S T I O X C V I I.

An Iudicium Sacerdotale doceatur ex Apostolorum Usu?

LUTHERANI iuxta & CALVINIANI certatim negant. & *S. Scripturas* id asserentes secius interpretantur.

SVADENTq; ita. Lutherus per *Aëtus*, *Act. 19.* intelligit in versione sua, *miracula*; Sic & Brentius. Kemn. vero actiones eorum intelligit, quæ non congruerent normæ Verbi Dei: Licet in specie sint aliqua confessi peccata; sed per modum exempli. 2. Melanch. Illud, *Confitemini a' terutrum. &c.* intelligit de confessione offensionis in fratrem ad obtinendam veniam: Vel, ait Calvinus, de confessione peccati, quæ fit spiritali viro ut instruat, & oret pro eo Deum. 3. Illud, *1. Ioan. 1. Si confiteamur peccata. &c.* intelligitur de Confessione Deo facta, non homini.

AVTOR. I. Apud Ioannem, *Matt. 3. Mar. 1.* baptizandi confitebantur peccata sua: Quare sicut eius Baptismus figura fuit Christiani Baptismi: ita & Confessio ea typus Christianæ fuit Confessionis. Neque solum, ut Calvinus & Kemn. fingunt, agnoscebant peccata, idque in genere fatebantur; sed planè in specie; & agnoscere peccatorem sese, non est confiteri peccata. 2. De Lazaro iussit Apostolos Dominus, *Solvite*; Vbi *S. Iren. l. 3. c.*

13. ait: *Hoc symbolum est hominis, qui illigatus fuerat in peccatis.* Vnde mentitur Calvinus, soluere iussos Iudæos circumstantes: deinde Allegorias non probare dogmata posse: At tum probant, cum eas Scriptura explicat, aut *S. Patrum Cōensus. 3. Act. 19. Multi Credentium veniebant, Confitentis, & annunciantes actus suos.* Ecce baptizati, post Baptismum lapsi, confitentur, Idque in specie actus suos, nō solum in genere: Et Paulo; non soli Deo. 4. *Dedit nobis, 2. Cor. 5. Ministerium Reconciliationis; & posuit in nobis Verbum reconciliationis: Pro Christo ergo legatione fungimur.* Hæc ad potestatem Clavium pertinere, publicumque & priuatum earum Usus fatetur Calvinus *Inst. l. 4. c. 1. §. 22.* At legatus ad reconciliandum aliū cum rege suo nequit fungi munere sat rectè, nisi cognoscat causam & iudicet. 5. *Iac. 5. Confitemini alterutrum peccata vestra.* Hæc cohortatio præsupponit infallibilem Christi Institutionem. 6. *Si confiteamur peccata nostra, 1. Ioan. 1. fidelis est & iustus, ut remittat nobis peccata nostra:* Non ait, si agnoscamus peccata, & confiteamur nos peccatores:

DICO AD I. Eam expositionem reiicit Consensus Patrum, & Melanch. Calvinus, Beza, Bullingerus, Sarcerius, &c. Et inauditum est miracula dici actus nostros, cum solius sint Dei. Deinde, *ἀγνοῦν* significat distinctè annuncio: nam Syriaca & Hebræa sonat, *Numerantes peccata sua.*

AD II. Orig. *hom. 2. in Len. Chryl. hom. 3. de Sacerdotio* exponunt de Confessione facta Sacerdoti. Sic & ceteri, *alterutrum*, id est, homo homini: Vt *1. Pet. 4. Gratiam in alterutrum administrantes.*

AD

AD III. *Fidelis & iustus, respicit promissum Dei istud: Quorum remisistis, &c.* At hoc factum hominibus est: ergo & hic si confiteamur homini Sacerdoti, sc. Confessione Sacramentali.

QVÆSTIO XCVIII.

Ecquæ sint argumenta Ius Confessionis diuinum negantium?

CALVINVS Inſt. l. 3. c. 4. §. 7. Confessionis *vetustissimū vsum esse fatemur: sed quem facile possumus euincere, fuisse liberum. Certè nullam statam de ea fuisse legem ante Innocentii III. tempora, eorum quoq; Annales testantur.* 2. Idem ibid. *Constat fuisse politicam disciplinam ab Episcopis institutam: non legem à Christo, aut Apostolis positam: Exemplo Nectarii Episcopi Constantinopolitani ab eo deprauati, docere nititur; qui ob confitentis famellæ consuetudinem cum Diacono, Confessionem abrogauit. Si lex Dei erat auricularis Confessio, qui ausus esset Nectarius eam refingere?* 3. Chrys. hom. 2. in Pl. 50. *Peccata tua dicito, ut deleas illa. Si confunderis alicui dicere, qua peccasti: dicito quotidie ea in anima tua. Non dico, ut confitearis conseruo tuo, qui exprobrat: dicito Deo, qui curat ea.* 4. Ibid. §. 9. *Delicta quis intelligit Pl. 18. & Pl. 37. Iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum. Quis suorum peccatorum nunc supputatiōem cogitet, ubi Davidem videt suorum numerum inire non posse?* 5. Ibid. §. 18. *Qui remissionem à Christo obtinuisse leguntur, non leguntur in aurem Sacrificuli confesi, quia Confessarii non erant. Et multis postea sæculis inaudita fuit hæc Confessio. Ergo Quoties ingemuerit peccator, omnium iniquitatum eius non recordabor. Huic verbo qui audet aliquid adicere, non peccata legat, sed Domini misericordiam.*

6. LUTHERANVS Kemnitius par. 2. Exam. pag. 976. *Sicut misit me Pater, Ioan. 20. Et ego mitto vos. At ipse ad Generalem Confessionem, ore, vel signis expressam, absolutionem impertiebatur; non singulorum peccatorum enumerationem exigebat.* 7. Ibid. pag. 1007. *Confessio Publica mutata est ab Episcopo in priuatam, tempore De-*

cii. Postea tempore Nectarii, Priuata est abrogata: ergo neutra necessaria est iure diuino. &c.

AVTOR. DICO AD I. Christus Confessionem lege sancierat: vt nil opus esset vlli Concilio sancire: solum Concilia prisca determinarunt tempus. Cætera mentitur Caluinus.

AD II. Cuique Ecclesiæ vnus præponebatur Pœnitentiarius, orto more post exortos Nouatianos, negantes grauiora peccata dimitti: Is notoria peccata publicabat populo, vt pro eo Deum cōprecarentur; occulta, seruabat in secreto. Peccatrix autem illa imprudens & hoc peccatum cum Diacono publicabat ipsa. Ideo Nectarius abrogauit omnem publicam Pœnitentiam, salua Confessione secreta.

AD III. S. Chrysostomus, Nectarij successor, abrogatam pœnitentiam publicam carpit sapius; priuatam nunquã. Et ibi loquitur de publica: nam ad priuatam non sequitur exprobratio. Deinde, quod peccatum dicitur in priuata, id Deo dicitur. Itaque priuatam suadet; dissuadet publicam.

AD IV. Enumeratio solum requiritur moraliter diligens de mortalibus; non exacta. Nam & Deo soli enumerare omnia cui possibile?

AD V. Quo tempore Christus autoritativè peccata remittebat; Sacramenta nondum instituerat: itaque vt sine baptismo, sic & sine Eucharistia iustificabat solâ voce aut voluntate. Et ipse Caluinus ait, Confessionis equidem *Vetustissimū esse vsum fatemur: quomodo igitur multis inauditum sæculis? Proinde semper ita fuit, vt, qui verè ingemuerit, etiam mediæ veniæ desiderarit at vsurparit: quod Christianis est Confessio.*